599/00

Den 14. august 2000 blev i sag nr. 52.225:

xxxx xx xxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxx xxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx x

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstagerne - to ægtefæller: fru E.R. og hr. J.R. - der i tilknytning til en sommerhusforsikring henholdsvis landbrugsforsikring har retshjælpsforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager ved deres advokat over selskabets afgørelser af deres ansøgninger om retshjælpsdækning i forbindelse med anmeldte tvister mod amtet.

Selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning til E.R. under henvisning til, dels at der er tale om erhverv, dels at E.R. ikke har rimelig grund til at føre sagen.

Tvisten vedrører E.R.'s ejendom matrikel 21 c.

Det fremgår, at E.R.'s ægtefælle J.R. har fået ekspropriered en del af sin ejendom matrikel 21 a med henblik på etablering af en offentlig sti. Amtet ville ikke yde erstatning til E.R. i den anledning, idet ekspropriationen ikke vedrører hendes ejendom, men kun hendes mands ejendom, der grænser op til hendes ejendom.

Efterfølgende har taksationskommissionen afsagt kendelse om, at der ikke skal tilkendes E.R. nogen form for erstatning, og denne afgørelse er stadfæstet af overtaksationskommissionen.

Klagernes advokat har i landsretsstævning af 28/10 1999 nedlagt påstand om en erstatning på i alt 102.000 kr. (tab af ejendomsværdi 50.000 kr., øget risiko for indbrud 20.000 kr., tab af lejeindtægter i 1997 2.000 kr. og opsætning af hegn 30.000 kr.).

Advokaten har nærmere redegjort for, hvorfor han mener, at E.R. er berettiget til erstatning, selv om ekspropriationen ikke vedrører hendes ejendom.

Over for nævnet har selskabet i skrivelse af 4/2 2000 bl.a. anført: ”Det fremgår af sagen, at E.R. i 1995 erhvervede sommerhuset, som har en samlet areal på 701 kvadratmeter. I 1996 traf Vejle Amt beslutning om anlæggelse af en rekreativ rute nær E.R.’s sommerhus. Hverken taksationskommissionen eller overtaksationskommissionen har i deres afgørelser fundet grundlag for at tilkende fru R. erstatning i sagen. Ved afgørelserne er der lagt vægt på, at E.R.’s ejendom ikke er direkte berørt af anlæggelsen af den kreative sti, at sommerhuset er højtbeliggende på en naturgrund i en skov et godt stykke fra den private fællesvej, hvortil ejendommen har adgang. Det anføres endvidere, at det ikke kan tillægges vægt, at fru R. faktisk har haft råden over et større areal end ejendommens, hvilket skyldes at J.R.’s (ægtefællen) jorde grænser op til sommerhusets areal. Der er tale om to selvstændige ejendomme. Vi er enige i de to kommissioners afgørelser og har på den baggrund afvist retshjælpstilsagn under henvisning til vilkårenes bestemmelse om rimelighed, pkt. 5, stk. 1. Endvidere har vi anført, at vi mener tvisten er undtaget dækning efter vilkårenes pkt. 3, stk. 1, hvoraf det fremgår, at tvister i forbindelse med erhvervsudøvelse er undtaget fra dækning. Det fremgår af sagens akter, at sommerhuset – siden forsikringstagers erhvervelse – i betydeligt omfang har været udlejet. Denne udlejning har givet en årlig indtægt på ca. kr. 35.000,-. … Vi har fastholdt vort afslag efter at have noteret os den nye påstand. Vedrørende de enkelte erstatningsposter skal det bemærkes, at tab af ejendomsværdi er fuldstændig udokumenteret, at påstanden om at der er større risiko for indbrud tillige er udokumenteret. I den forbindelse anføres, at forsikringstager har valgt at omtegne sin forsikring, således at forsikringen nu ikke indeholder selvrisiko. Denne omtegning har medført en

mer-præmie på kr. 380,- årligt. Tab af lejeindtægt betragtes som erhvervsmæssigt og opsætning af hegn skønnes ikke nødvendiggjort af stianlæggelsen grundet det tidligere anførte om sommerhusets placering. På baggrund af ovennævnte, finder vi fortsat at der ikke skal ydes retshjælpsdækning og vi henviser til vilkårenes pkt. 3, stk. 1 og pkt. 5, stk. 1." Selskabet henviser til ankenævnskendelse nr. 33.210.

Klagernes advokat har over for nævnet gjort gældende, at selskabet er forpligtet til at yde retshjælpsdækning til det anlagte søgsmål. Advokaten henviser til sine skrivelser til selskabet, hvoraf bl.a. fremgår, at sommerhuset i 1998 var udlejet i en måned, og at indtægterne fra udlejning af sommerhuset i 1997 og 1998 ikke har beløbet sig til 10.000 kr. pr. år. Det oplyses endvidere, at sommerhuset har været i familiens eje siden husets opførelse i 1912. Advokaten har bl.a. henvist til ankenævnskendelse nr. 9.038.

For så vidt angår J.R. har selskabet i henhold til retshjælpsforsikringen tegnet i tilknytning til landbrugsforsikringen givet tilsagn om retshjælpsdækning til et erstatningskrav på 50.000 kr.

Det er selskabets principielle påstand, at ankenævnet ikke kan behandle denne del at sagen, da der er tale om et erhvervsforsikringsforhold, og at sådanne falder uden for nævnets kompetence, jf. nævnsvedtægtens § 3.

Det fremgår af udkast til landsretsstævning, at J.R. har rejst følgende krav: "Sagsøger J.R. samlede erstatningskrav kan herefter opgøres som følger:

Arealerstatning - ekspropriation til sti	kr.	6.300,00
Ulempeerstatning - etablering af kævleplads	kr.	10.000,00
Gennemskæring af græsmark	kr.	15.000,00
Jagtforringelse	kr.	30.000,00
Brand og hærværk	kr.	20.000,00
Tab og gener under anlægsarbejdet	kr.	5.000,00
Opsætning af hegn	kr.	30.000,00
	kr.	110.300,00
Tilkendt	kr.	18.600,00
I alt	kr.	97.700,00 "

og at der er ydet klageren 18.600 kr. i erstatning.

I retshjælpsforsikringsbetingelserne for sommerhusforsikringen hedder det: "**3 Hvilke tvister er ikke dækket af forsikringen 1** Tvister i forbindelse med erhvervsudøvelse. Ved erhvervsudøvelse forstårs: a. Tvister vedrørende sikredes selvstændige virksomhed, hvad enten der er tale om hovederhverv, bierhverv eller hobbypræget erhverv. … **5 Hvilke omkostninger er ikke dækket af forsikringen 1** Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, fx fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:
Nævnet kan ifølge nævnsvedtægtens § 3 behandle klager vedrørende forsikringsforhold af erhvervsmæssig karakter, såfremt det finder, at forholdet ikke adskiller sig væsentligt fra private forsikringsforhold. Nævnet finder, at tvisten mellem selskabet og J.R.'s adgang til yderligere retshjælpsdækning i henhold til den tegnede landbrugsforsikring vedrører et forhold, der ikke adskiller sig væsentligt fra privates forsikringsforhold, og at forholdet derfor kan behandles af nævnet.

I sagen vedrørende retshjælpsdækning til E.R. er det nævnets opfattelse, at der ikke er en sådan udsigt til, at en domstolsafgørelse vil resultere i erstatning til E.R. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning med henvisning til, at E.R. ikke har rimelig grund til at føre sagen. Nævnet finder herefter ikke anledning til at tage stilling til selskabets påstand om at der er tale om en erhvervstvist, fordi sommerhuset udlejes i et vist omfang.

I sagen vedrørende yderligere retshjælpsdækning til J.R. finder nævnet det ikke sandsynligt, at J.R. kan opnå erstatning ud over de 50.000 kr., selskabet har givet dækningstilsagn til. Nævnet finder derfor ikke grundlag for at pålægge selskabet at yde retshjælpsdækning i videre omfang end sket.

Derfor

b e s t e m m e s:

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann
formand